

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 770/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Бора Станковић“ из Губеревца, ради накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2871/2019 од 18.10.2019. године, у седници већа одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2871/2019 од 18.10.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 1111/17 од 02.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да тужилци на име неплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за 2015, 2016. и 2017. годину, као и на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада, за период почев од октобра 2014. године закључно са августом 2017. године, исплати износе наведене у овом ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом на сваки износ од дана доспелости па до коначне исплате, Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да закључе анекс уговора о раду којим се запосленој тужилци признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес на име коришћења годишњег одмора и утврђује њихова висина, а накнада за исхрану у току рада изражава се у новчаном износу почев од дана подношења тужбе. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2871/2019 од 18.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П1 1111/17 од 02.07.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Поднеском од 07.06.2020. године, тужиља је повукла изјављену ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиље недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена од лица које је повукло ревизију.

Како је у конкретном случају тужиља повукла ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2871/2019 од 18.10.2019. године, то је Врховни касациони суд, на основу одредбе члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**